

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון א'רס

ערב שבת קודש פ' עקב, מבה"ח אלול ה'תשע"ח

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

"חיים" שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וקט"ז שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

לזכות

החייל ב"צבאות השם" מנחם מענדל שיחי'
ליום הולדתו הרביעי ביום כ"ב מנ"א ה'תשע"ח

ולזכות

אחיו חיילי "צבאות השם" אהרן מרדכי ויוסף יצחק שיחיו
ולזכות הוריהם

הרה"ת ר' אלחנן דוב בער וזוגתו מרת בת שבע שיחיו קארענבליט

*

נדפס ע"י זקניהם

הרה"ת ר' משה חיים וזוגתו מרת מנא רחל שיחיו קארענבליט
הרה"ת ר' חנוך העניך וזוגתו מרת דבורה לאה שיחיו זילבערשטרומ

* * *

ולזכות

מרת פיגה בת רחל תח'ל

לרפואה שלימה וקרובה תיכף ומיד ממש,
ולאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת גואל צדק

נדפס לעילוי נשמת

ר' אפרים יונה ב"ר אורי אהרן יואל ז"ל זיסק

ולע"נ מרת ח' רחל בת ר' פנחס זליב ז"ל

ולע"נ ר' מאיר ב"ר צבי הירש ע"ה ולע"נ ר' פנחס זליב ב"ר יצחק ע"ה

ו"הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו - לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

3 דבר מלכות

צדיקים רק לשאול אצל ילד בפשטות מה הוא מתכוון / משיחת ש"פ עקב התשד"ם

7 זמן הגאולה

סיימו את כל הענינים ונשאר רק דבר אחד ויחיד / פרשת השבוע באור הגאולה

11 ילחום מלחמת ה' - וינצח

שיחדו אנשי צבא בכדי שימעלו בשליחותם! / שיחות בעניני שלימות העם והארץ

14 כתב יד קודש

גם הוא צריך להעלות בקודש / צילום הגהת כ"ק אדי"ש מה"מ על שיחת ש"פ עקב התשס"ז

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש
לוכות האשה רייזל פרומא בת חי' רחל שתחי'
ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומא וזוגתו חיה מושקא בת מרים שיחוי
ובנותיהם רחל בת חיה מושקא ולאה שרה בת חיה מושקא שיחוי
ולזכות הנא לאה בת חי' רחל, עדינה בת חי' רחל, מרים בת חי' רחל, וצבי בן חי' רחל שיחוי

ט. (נמצא) שבמסניות הנ"ל שלומדים בשבת זה - מודגשת ההוראה
ע"י ההוספה בלימוד התורה ותמינת הצדקה באופן הסיף לכאורה מישראל
כאמור, שארכז מרות' אלו כוללים את כל האופנים האפשריים שבישראל.
שכל אחד ואחת מהם יכול צריך להוסיף בחורה וצדקה. עד לדרגא העליונה
ד"חסידי, וכוה נוסא - באופן רמזלין בקודש.
הוראה נוספת - כנוגע לאופן הפעולה על הזולת. לשעול עליו סיהי
מ"טחני צדקה ויהלכי בית המדרש כפרצל מס"ס. עד לדרגא הכי עליונה
ובהקדמה:

כצדק וצדק - געע צדק אן המורה
כצדק לצאת לעול על הזולת מצד הציווי וההבנת לרעך במוך-י.
וכלל גדול בתורה-46 - יכול להעזור אצלו קושי: כיצד יגש לסלוחי שאינו
מכירו ומעולם לא ראהו? עד כדי כך, שלפעמים צריך לשאול אותו אם הוא
מישראל... - ולפתע יחליל לדבר עמו אדות נתינת הצדקה הליכה לבית
המדרש, היפך חוקי הנימוס ודרך-ארץ שעים מנהג העולם!!
ובכן, וכמסנה הנ"ל יש להראת-דרך כיצד לגשת ליהודי ולהכנס עמו
כדברים באופן המתאים גם מצד חוקי הנימוס כח:
לכל לראש יש להקדים ולומר לו: מכיון שאתה מישראל, הנך בכלל
נתיני צדקה ויהלכי בית המדרש, שכן, מסורש במסנה⁴⁶ שכל חילוקי
הדרגות האפשריים הם בכלל "נתיני צדקה" ויהלכי בית המדרש,
ובמילא, מוכרחני לקיים את השליחות ד"דכר משנה - לומר לך,
שכל א' מ"ארכז מרות' ד"נתיני צדקה ויהלכי בית המדרש צריך להעלות
לדרגא נעלית יותר, כאמור, הן מי ששייך למדה התחתונה, לא יתן ולא יתנו
אחרים, "לא הולך ולא עושה", והן מי ששייך למדה העליונה, יתן ויתנו
אחרים, חסיד, "הולך ועושה, חסיד".
ומזה מוכן גם שהפני' לזולת והדיבור עמו ע"ד הוספה בלימוד התורה
ונתינת הצדקה אין בה משום פגיעה לכבודו, שחוששים בו שנמצא כמלמד
ומצב בלתי-רצוי בו - שכן, שליחות זו היא גם למי ש"בחוזה כשרות", עד
לדרגא ד"חסידי, שגם הוא צריך להוסיף ולהעלות כקודש, כנ"ל.

מוקדש לעילוי נשמת
הרה"ח ר' משה נחום בהרה"ח ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר
נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסח, ה'תשע"א
יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

גם הוא צריך להעלות בקודש

בקשר עם פרק ה' בפרקי אבות (משנה יג-יד), הבאנו צילום (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת ש"פ עקב, כ"ף מנ"א ה'תשמ"ז (נדפסה ב'התוועדות' תשמ"ז ח"ד ע' 218 ואילך)

פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

ט. נמצא שבמשניות הנ"ל שלומדים בשבת זה – מודגשת ההוראה ע"ד ההוספה בלימוד התורה ונתינת הצדקה באופן השייך לכאן מישראל **גם בפ"ע**, כאמור, ש"ארבע מדות" אלו כוללים את כל האופנים האפשריים שבישראל, שכל אחד ואחת מהם יכול וצריך להוסיף בתורה וצדקה, עד לדרגה העלונה ד"חסיד", ובזה גופא – באופן דמלין בקודש.

והוראה נוספת – בנוגע לאופן הפעולה על הזולת, לפעול עליו שיהי' מ"נותני צדקה" ו"הולכי בית המדרש" בפועל ממש, עד לדרגה הכי עליונה. ובהקדמה:

כשצריך לצאת לדבר ועד – לפעול על הזולת מצד הציווי **במ"ע מן התורה** 'ואהבת לרעך כמוך', ו"כלל גדול בתורה" – יכול להתעורר אצלו **שאלה שתביא אותו לקושי**: כיצד יגש לפלוני שאינו מכירו ומעולם לא ראהו, עד כדי כך, שלפעמים צריך לשאול אותו אם הוא יהודי... – ולפתע יתחיל לדבר עמו אודות נתינת הצדקה והליכה לבית המדרש, **ובזה גופא הליכה ממדה (וחיל) למדה (וחיל) – ה"ז לכאורה**, היפך חוקי הנימוס ודרך-ארץ שע"פ מנהג העולם!?

ובמשנה הנ"ל יש גם הוראת-דרך כיצד לגשת ליהודי ולהכנס עמו בדברים באופן המתאים גם מצד חוקי הנימוס כו':

כלל לראש יש להקדים ולומר לו: מכיון שאתה מישראל, הנך בכלל "נותני צדקה" ו"הולכי בית המדרש", שכן, מפורש במשנה* שכל חילוקי הדרגות האפשריים הם בכלל "נותני צדקה" ו"הולכי בית המדרש",

ובמילא, מוכרחני **(המדבר אתו)** לקיים את ה"שליחות" ד"דבר משנה" – לומר לך, שכל א' מ"ארבע מדות" ד"נותני צדקה" ו"הולכי בית המדרש" צריך להתעלות לדרגה נעלית יותר, כאמור, הן מי ששייך למדה התחתונה, "לא יתן ולא יתנו אחרים", "לא הולך ולא עושה", והן מי ששייך למדה העליונה, "יתן ויתנו אחרים, חסיד", "הולך ועושה, חסיד".

ומזה מובן גם שהפני' להזולת והדיבור עמו ע"ד הוספה בלימוד התורה ונתינת הצדקה אין בה משום פגיעה ח"ו בכבודו, שחושדים בו שנמצא במעמד ומצב בלתי-רצוי כו' – שכן, שליחות זו היא גם למי ש"בחזקת כשרות", עד לדרגה ד"חסיד", שגם הוא צריך להוסיף ולהעלות בקודש, כנ"ל.

(* להעיר מהתוקף המיוחד ד"דבר משנה" – "טעה בדבר משנה חוזר" (כתובות פד, ב. ו"ש.נ. שו"ע אדה"ז הל' ת"ת רפ"ב) שלא שייך טעות בדבר.

צריכים רק לשאול אצל ילד בפשטות מה הוא מתכוון במילים אלו

כששאלו חב"ד'ניק הלומד חסידות ועוסק בלהט בענינים המביאים את הגאולה: מהיכן המקור שצריכים לצעוק "עד מתי" ולבקש שמשיח יבוא תיכף ומיד? הוא התבלבל ולא הי' לו מה להשיב! ● מה אתה מתבלבל? הרי דיברו יותר מ-101 פעמים על הראיות לזה שיהודי מבקש שמשיח יבוא היום ● תרגום חפשי משיחת ש"פ עקב ה'תשד"מ - בלתי מוגה

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

שנה, רחמנא ליצלן!...

א. בנוגע למה שדובר על-כך שיהודי צריך לצעוק "עד מתי" – מתי תבוא כבר הגאולה? בא ה"יצר" ומביא ראיות ע"פ "תורה" שלא צריכים להתנהג כך, כיון שאין זו דרכנו וזה לא סדר ע"פ שולחן-ערוך.

וממשיך לטעון, שמה שאומרים "אחכה לו בכל יום שיבוא"² – הפירוש בזה הוא: "אחכה לו בכל יום – שיבוא" – מי יודע מתי?!

עד שהתבטאו³ – שיתכן מאוד שמשיח יבוא בעוד... 1900 שנה רחמנא ליצלן!... כשם שהגלות נמשכה 1900 שנה עד עכשיו, כך יתכן – טוען הוא – שהיא תמשך עוד 1900

(1) שיחת ש"פ פינחס ה'תשד"מ – נדפסה ב"יחי המלך" גליון תרלא עמוד 3 ואילך.

(2) מהי"ג עיקרים. ראה לקו"ש חכ"ג ע' 394 ואילך.

(3) בחוג מסויים באה"ק.

ב. והבהלה בזה גדולה יותר:

כאשר שואלים אצל חב"ד'ניק הלומד חסידות ועוסק בלהט ("קאכט זיך און טוט") בענינים המביאים את הגאולה: מהיכן המקור לזה שצריכים לצעוק "עד מתי" ולבקש שמשיח יבוא תיכף ומיד? – הוא מתבלבל ונבהל ("ווערט צעטומלט")!

מה אתה מתבלבל? הרי דיברו יותר ממאה ואחת פעמים על הראיות לזה שיהודי מבקש שמשיח יבוא היום – לא בעוד כמה חודשים,

שצריכים להאמין, לקוות ולבקש שמשׁיח יבוא היום ממש היא לא מ"אחכה לו בכל יום שיבוא", זהו רק סעיף וסניף לראי', אלא עיקר ועצם הראי' היא ממקום אחר (כדלקמן); ו"אחכה לו בכל יום שיבוא" אכן אפשר לכאורה לפרש בשני אופנים: א) "אחכה לו בכל יום שיבוא" (בכל יום, ב) "שיבוא" במשך הזמן (ר"ל). אבל לאחר שידועים את עיקר ועצם הראי' לכך, הרי זה מגלה לנו כבר שהפירוש ב"אחכה לו בכל יום שיבוא" הוא – שיבוא ביום זה ממש.

ד. הנה, עיקר ועצם הראי' לזה היא מנוסח התפלה שכל יהודי אומר בכל יום בתפלת העמידה: "לישועתך קוינו כל היום", "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח" ובשבת ויו"ט – "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים":

כאשר אומרים "לישועתך קוינו כל היום" בתפלת מנחה (לדוגמא), הרי לא מתכוונים לבקש שהישועה תהי' מי יודע בעוד כמה זמן, ובטח לא בעוד 1900 שנה (ר"ל)... אלא מתכוונים שהישועה תהי' ביום וברגע זה ממש – "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", ותחזינה עינינו (לא עיניהם של אנשים מדור אחר) בשובך לציון!"

היות ואם הכוונה היא שהישועה תבוא מי יודע בעוד כמה זמן – מדוע חוזרים ע"כ שוב פעם בתפלת ערבית, שהיא בכלל "רשות"!!? אלא בודאי מתכוונים בתפלת מנחה שהישועה תבוא מיד, וכאשר מגיע הזמן של תפלת ערבית ומשיח התעכב ח"ו, אזי מבקשים שוב פעם "לישועתך קוינו כל היום" – שיבוא מיד.

ה. באמת לא זקוקים כאן להסברות וביאורים כלל –

כאשר ישאלו אצל חולה ר"ל, מה הוא

(10) ראה "יחי המלך" תמוג ע' 5. ועוד.

(11) ברכות כז, ב. רמב"ם הל' תפלה פ"א ה"ו.

נוסף לענין הנ"ל באים למה שדובר כמה פעמים במשך השנה (שוב ושוב):

מדובר אודות בטחון בפועל, למטה מעשרה טפחים, בדרך הטבע, של שלשה מליון יהודים, כן ירבו!

ישנם כך וכך ערבים בירושלים העתיקה, בחברון, בראמאלה ובשכם וכו', מליוני ערבים נמצאים שם, הדהר היחיד ששמר (באמיתית הענינים) עד עכשיו, הוא "שומר ישראל" ש"לא ינום ולא יישן", הוא עושה נסים גלויים למטה מעשרה טפחים (וזה התלבש על-כל-פנים בלבוש דק), היות ועל-פי טבע אין שום נתינת מקום שאותם אנשים ספורים שאחרים שם על ההשגחה יצליחו למצוא נשק ומחבלים (והיכן שעדיין לא מצאו, אזי "תפול עליהם אימתה ופחד", והם לא ישתמשו בזה).

וסומכים שגם הלאה יהיו נסים גלויים, שמצב זה ימשיך גם הלאה באופן של "נער קטן נוהג בס". ואין להאריך בדבר המבהיל.

ועם כל זה, ישנם כאלו שהיו פעם בצבא ואומרים דעתם שיוציאו את אנשי הבטחון מכל השטחים האלו, וימסרו לערבים את המינהל-מישטר האזרחי (להנהיג את הענינים האזרחיים). היינו, למסור את המינהל-משטר לאחד שהוא עצמו היה מחבל או שאביו או בנו הם מחבלים (כפי שמצאו מחבלים שהם קרובים של כמה ראשי ערים שם (רק שנפלו על המצאה שלא יתנו לפרסם זאת בעיתונים, אבל המציאות לא השתנתה...)).

וכמדובר כמה פעמים, מי שהיה פעם בצבא וכעת הוא אינו בצבא – פסול על-פי דין לחוות-דעה מה צריך לעשות מצד התפיסה הבטחונית, כי מאחר והוא יצא מהצבא הוא אינו יודע כיצד המצב שם בחודשים האחרונים, או עכ"פ בשבועות האחרונים ובימים האחרונים.

נוסף למה שגילו, שקרוב הדבר שהבטיחו להם הבטחות מסוימות כדי שימעלו בשליחותם. ואין כאן המקום להאריך בזה.

אפי' אם נאמר שאין לזה יסוד, וכל יהודי הוא בחזקת כשרות – הנה ע"פ דין מוכרחים לדעת מהי דעתו של איש צבא; איש צבא שאומר את דעתו לא כפוליטיקאי אלא כאיש צבא – לפי מה שהוא מכיר את המעמד ומצב של הצבא כפי שהוא ביום זה, כמו שזה הי' רגע קודם, ועל פי השערותו כיצד זה יהי' מחר.

שמזה מובן, שמי שהיה בצבא לפני כמה שבועות, אינו יכול לחוות דעה בקשר להמעמד ומצב כפי שהוא כעת – כי היות וכעת הוא אינו בצבא, אינו יודע כיצד יש לנהוג.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ ראה, א' דראש-חודש אלול ה'תשל"ח - בלתי מוגה)

מוקדש לעילוי נשמת

ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ר שתיתקן ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלמה

נרבת בנם - יבלחט"א - הרד"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

עד"ז בענינו:

כמדובר כמ"פ¹⁰, יסוד ועיקר הראי'

(4) ישע"י ס, כב. סנהדרין צח, א.

(5) שם צז, ב.

(6) מגילה ו, ריש ע"ב.

(7) הל' תשובה פ"ז ה"ה.

(8) פ"ו, משניות ז, ב, ח, ט, י, יא.

(9) נוסח ההקדמה לפרקי אבות בסידור אדה"ז.

על-זה, ועוד שזהו צדק ויושר – ובמילא הדבר היחיד שישאר הוא – נייר שכתוב עליו שפלוני-בן-פלוגי (סאדאת) הבטיח שהוא לא יתן שיאיימו וילחצו על מישהו (ואותם מחבלים הרי אמרו מה יעשו לאותו אחד שהבטיח – יסירו את ראשו!

ואף-על-פי-כן באים יהודים ואומרים שיש להוריד את ההשגחה החזקה מהערבים, ולסמוך על כך שמישהו (שכולם אומרים שהוא אינו בר-סמכא) יחתום על נייר – אבל דבר ראשון צריך להוריד את ההשגחה החמורה!

ואין להאריך בדבר המבהיל, היות שהנהגה זו אי-אפשר להסבירו על-פי שכל, אין לזה אף מקום בהבנה והסברה.

וכאמור מתעלמים מהנשק והמחדלים שתפסו בעבר בירושלים העתיקה, בחברון, ראמאלה ושכם וכו', שעל חלק מזה היו מוכרחים לפרסם מחוסר ברירה, אבל זה עדיין באין-ערך לגבי מה שלא פרסמו.

אבל אלו שצריכים להכריע ולפסוק כיצד להתנהג, הרי יודעים מזה – אזי לפני שהם מפעילים לחץ כדי שיחלישו את ההשגחה שם, שיבררו איך ה' שם המעמד ומצב במשך עשר שנים אלו.

כבר לפני עשר שנים טענו שאם לא יושיבו יהודים בכל המקומות – יביאו על עצמם צרה, רחמנא-ליצלן, היות ואי-ישוב יהודים שם, אין לו אלא פירוש אחד ויחיד: שזה לא שייך ליהודים, היל"ת.

אין מדובר אודות יהודה ושומרון (או כפי שהם מכנים זה – 'הצד המערבי', 'הקו הירוק', 'הקו האדום', עם כל התוארים שבהם רוצים לחלק את ארץ ישראל), מדובר אודות ירושלים העתיקה (שהיא בתוך ה'ד' אמות של ירושלים סתם), חברון, שכם, ראמאלה ואודות כל המקומות שנמצאים בסמיכות ממש להמקומות שנמצאים שם שלשה מליון יהודים, כן ירבו, בארצנו הקדושה.

ואף-על-פי-כן, ישנו יהודי, או (כאמור) שניים-שלשה יהודים, שבמשך עשר שנים רצופות לא מאפשרים ליהודים להתיישב שם, בטענה ש"אל תתגרה בגוי קטן" על-אחת-כמה וכמה "בגוי גדול".

מעולם לא היתה הזדמנות כה טובה להושיב שם יהודים כפי שהי' לפני מספר שנים, ואפילו כפי שהיה רק אתמול; אז אתמול לא איפשרו ליהודים להתיישב שם, ומחכים למחר ומחרתיים – שמיום ליום זה נהיה יותר קשה, ומגרים את היצר-הרע, מעמיסים על עצמם את כל הקשיים, רחמנא-ליצלן.

ולאחר-מכן, כשמגיעים להפגישה, באים עם 'מטען' ('באגאזש'), שעצרו ולא הרשו ליהודים להתיישב במקומות פנויים. המדובר הוא לא אודות מקומות בהם חיים ערבים, אלא אודות יישוב יהודים בחמשה מקומות שוממים שאף אחד לא חי שם, ואף-על-פי-כן לא הסכימו בטענה שזה יזיק ל'משא ומתן'.

– זה הרי בדיוק "איפכא מסתברא": על-ידי-זה נותנים מסמך ("אף פעפירל") שאפילו בנוגע להמקומות שאף אחד לא חי שם (אכן אומרים שזה חלק מארץ ישראל, אבל) אסור ליהודי להתיישב שם אלא אם כן יש לו הסכמה מערבי (או מבא-כחו)!

מבקש על רפואתו וישועתו הפרטית – האם מתכוון ב"לישועתך קוינו כל היום" (וכיו"ב) שרפואתו וישועתו יגיעו בעוד 1900 שנה... – מובן ופשוט מה יענה, ללא צורך בהתבוננות, שהוא רוצה להתרפאות מחוליו **תיכף ומיד!**

עד"ז מובן בפשטות בנוגע לחולי של כלל ישראל – הגלות, שכאשר מבקשים "לישועתך קוינו כל היום" לא מתכוונים לישועה בעוד 1900 שנה, אלא **עכשיו**, תיכף ומיד!

וכפסק-דין הרמב"ם⁷ – "הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותן **ומיד** הן נגאלין", ש"מיד" בהלכה בודאי פירושו לכל-הפחות באותו יום; יש מקום לשאול האם הכוונה למהלך מיל, 18 דקות או 24 דקות¹², אך בודאי הכוונה באותו יום.

וכלשון הנ"ל בתפלה: "את צמח דוד עבדך **מהרה** תצמיח", ש"מהרה" בודאי הכוונה באותו היום, לא בעוד משך זמן.

וכאמור, "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", כלומר, דבר זה מונח בידם של יהודים – אם הוא יעשה תשובה אזי "מיד הן נגאלין", ואם רוצה זה יכול להיות בשעתא חדא וברגעא חדא¹³!

ולאחרי שיסוד ועיקר הראי' לזה שמקווים שמשכיח יבוא ביום זה ממש ישנו, הרי הוא מגלה את הפירוש ב"אחכה לו בכל יום שיבוא" (שמצד עצמו ה' אפשר לכאן לפרשו באופן אחר), בתור סניף וסעיף הנוסף לעיקר הראי' ד"לישועתך קוינו כל היום" כו', כנ"ל¹⁴.

ו. בנוסף לזה, ישנה ע"כ ראי' מהירושלמי [אע"פ שישנם הטוענים: מי מתחשב עם הירושלמי ומי לומד ירושלמי? הרי זה מיועד לבטלנים (בתורה עצמה), לאלו שאינם

(12) שו"ע אדה"ז או"ח סתנ"ט ס"י. וראה לקו"ש ח"ב ע' 618 ואילך. ושי"נ.

(13) זח"א קכט, א ואילך.

(14) סעיף ג'.

עוסקים ב"לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא"¹⁵...]:

מובא בירושלמי¹⁶ ש"כל דור שאינו נבנה (ביהמ"ק) בימיו מעלין עליו כאילו הוא החריבו". והרוג'ז'וער¹⁷ לומד מכך להלכה שמזה מובן שחורבן ביהמ"ק הוא פעולה נמשכת, וכל זמן שלא בונים את בית המקדש – הרי זה "כאילו הוא החריבו"¹⁸!

ואם-כן, כיצד מרהיבים לומר ש"אחכה לו בכל יום – שיבוא" הכוונה היא לא היום אלא בעוד חודש או שנה, ועאכו"כ יותר, כאשר כל רגע שמשכיח לא בא וביהמ"ק לא נבנה בחזרה הרי זה "כאילו הוא החריבו"?

וממשיכים לטעון – "אחכה לו בכל יום", ובנוגע ל"שיבוא" זה 'עסק' של משיח ומסתמכים עליו שיבוא מתי שירצה!

מה זאת-אומרת?! הרי משיח רוצה את מה שכל יהודי רוצה – שהגאולה תבוא מיד! ובאם הגאולה לא באה, אומר הכותב¹⁹: "חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם גו' והוא מחולל מפשעינו מדוכא מעונותינו", וכדאיתא בגמרא²⁰ שמשכיח "יתב בין עניי סובלי חלאים", כלומר, כל זמן שמשכיח לא בא בגלוי בעוה"ז – הוא אדם חולה, ויש לו יסורים נוראים בכל רגע, רחמנא ליצלן!

ואם-כן, כיצד מרהיבים לומר שמשכיח וכל יהודי יכולים לחכות משך זמן עד שמשכיח יבוא?! ועוד הולכים ואומרים שזה לא הסדר והדרך שלנו לצעוק ולתבוע שמשכיח יבוא

(15) יומא כו, א.

(16) יומא פ"א ה"א. וכ"ה במדרש תהלים קלז, י.

(17) ראה מפענח צפונות פ"ה סל"ז (ע' קמא). ושי"נ.

(18) ראה שיחת י"ב תמוז תשד"מ – "יחי המלך" תעד ע' 11.

(19) ישע"י נג, ד-ה.

(20) סנהדרין צח, א ובפרש"י. וראה לקו"ש ח"ב ע' 65

79. סה"ש תנש"א ח"ב ע' 496 וראה שם הע' 65 ואילך.

ואילך.

[כנ"ל²³ שהעיקר ביציאת מצרים הי' "בנערינו"²⁵, "טפכם", ולזה בעיקר התנגד פרעה, והבחינה של משה רבינו בתור רועה ישראל היתה דוקא מהקטנים]:

כאשר ישאלו ילד – מה הוא מתכוון בתפלתו "לישועתך קוינו כל היום", "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", "ותחזינה עינינו בשובך לציון" – אצלו זו בכלל לא שאלה: הוא מתכוון בפשטות שהישועה תבוא מיד ממשי!

שהרי הישועה היא דבר טוב – ומדוע לדחות דבר טוב למחר כשאפשר לקבלו היום?!

הוא מבין כך **ממש בפשטות**, ללא צורך כלל בהסברות וראיות. במילא, גם מבוגרים יכולים ללמוד מכך מהו פירוש המילות בפשטות ד"לישועתך קוינו כל היום".

וכמדובר כמ"פ, שדוקא תפלתו של ילד היא בפשיטות ללא עירוב ענינים צדדיים: הוא אינו מודע כלל לכל המציאות דספירות וסדר השתלשלות, במילא כאשר שואלים אותו למי הוא מתפלל? – עונה מיד ובפשטות: להקב"ה בעצמו! ובלשון החסידות – לעצמות ומהות! והוא כלל לא מבין את השאלה.

עד"ז מובן שכאשר הוא מתפלל "לישועתך קוינו כל היום" הרי כוונתו בפשטות בלי לערב שום ענינים צדדיים. וכאשר שואלים אותו מה הוא מתכוון ב"לישועתך קוינו כל היום", עונה בפשטות: שהישועה תבוא מיד! אצלו אין בכלל קס"ד לומר שהכוונה ישועה בעוד משך זמן.

וא"כ, לא זקוקים כבר לשום ראיות והסברות – צריכים רק לשאול אצל ילד בפשטות מה הוא מתכוון במילים אלו, וכבר ישמעו מהו הפירוש הפשוט בזה! ■

23) המדובר קודם בהתועדות – ס"ו בהנחה.

24) בא י, יא.

25) שם י, ט.

שיחדו אנשי צבא בכדי שימעלו בשליחותם!

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

[. .] מדובר אודות חברון, שכם וירושלים העתיקה, שנמצאים עשרות-אלפי ערבים, והם נמצאים שם על-פי הציווי של אלו המנהיגים בהתיישבות בארץ, שכבר עברו עשר שנים מאז שהיהודים קבלו את הבעלות שם, ולמרות זאת, יהודים לא מניחים שיהודים יתיישבו שם, ועשו מזה שיטה עם חוק.

הרי מובן, שאם ישתנה המצב כלשהו, ויתנו לערבים שנמצאים שם ממשלה עצמאית וכו' (אלא שידאגו שלא יהיו להם כלי-נשק) – הרי ודאי שהם יטענו "לנו (– לעשרות-אלפי הערבים הנמצאים שם) הארץ", בטענה שבמשך כל הזמן אפילו היהודים לא הניחו ליהודים להתיישב שם.

במשך כל הזמן הרעשתי על כך בחשאי, ולא רק שזה לא הועיל שיישבו שם מאות אנשים במשך עשר שנים אלו (כדי שלא לנקר את העיניים), אלא זה אפילו לא הועיל שיישבו שם אנשים ספורים, כיון שטענו "למה תתראו" ומה יאמרו הגוים, הרי זה יכול לגרות אותם וכו' – אבל לפועל לא הרויחו בכך כלום, היות וביין-כך גירו את הגויים, ורק גרמו למעמד ומצב שיש לחץ מבהיל, והלחץ גודל (לא רק משבוע לשבוע, אלא אף) מיום ליום:

מיום ליום מתחדשים סברות חדשות, שונות ומשונות, שכדי שיהיה שלום ובטחון, כדי שיהיה "ושכתם ואין מחריד" – צריך להחליש את ההשגחה (של היהודים) על הערבים!

לא מדובר כאן רק אודות מדבר סיני (או 'חצי האי סיני' – כפי שקוראים לזה) או אודות מקום שהוא 50 קילומטר מהישוב, שאז צריך לחשב האם הם יכולים לירות שם בישוב או לא – מדובר אודות ירושלים העתיקה, חברון, שכם וראמאלה, ערים הנמצאות בד' אמות של ירושלים החדשה שהיא ליד ירושלים העתיקה (באופן של "סמוכה ונראית"),

ואעפ"כ, בא יהודי (או לא יהודי) ורוצה לשכנע מישהו [. .] שאם יורידו את ההשגחה מהערבים שנמצאים שם (ויאפשרו להם לצבור נשק) – יהיה יותר בטחון ויותר שלום!

– אם לפני כמה שנים, כשהיתה השגחה הכי חמורה בירושלים העתיקה, מצאו שם נשק וארגונים וכו' [כידוע ממה שכבר נתפרסם מפני שלא יכלו להעלים יותר (עד שהיה האירוע עם הכומר הידוע וכו') . . וכאשר נתעניין ויוודע לנו כמה תפסו שלא נתפרסם, אזי תסמנה שערות הראש!],

על-אחת-כמה-וכמה שכאשר יורידו מהם את ההשגחה החמורה ויתנו להם שם בעלות – לא יוכלו להשיגח שלא יהיו להם שום כלי-נשק, לא תהי' אפשרות להשיגח על המחבלים.

יבואו למחר ויטענו: אתם בעצמכם מודים שהשטח שייך לנו, והראי' שכתבתם וחתמתם

היום, כל זה לאחרי שזה מפורש בתורה, כנ"ל! מה זאת-אומרת שביאת המשיח תדחה לזמן מאוחר יותר?!

ידוע מה שאומרת הגמרא בעירובין²¹ [שאמנם היא מהמסכתות שאינן נלמדות בישיבות... אך היא מסכת בש"ס] אודות "האומר שמועה זו נאה ושמועה זו אינה נאה כו", כלומר, הוא אינו אומר שמועה זו אינה תורה מסיני אלא שהיא "אינה נאה", דהיינו, שלא יפה לדבר עלי' – אומרת הגמרא איך הוא נקרא...

ז. אעפ"כ, כאשר באים עם טענות אלו לחב"ד'ניק – הוא מתבלבל ואין לו מה להשיב!...

מה זאת-אומרת שאין לך מה להשיב, כאשר המענה מפורש בתנ"ך, בגמרא ובמדרשים וכו'?! ובפרט שהשואל עצמו יודע שזהו היפך האמת!

ואין להאריך בדבר המבהיל, ובדבר המצער עד כדי הבהלה, מדברים רק בשבחם של ישראל – שכל השאלות והספיקות הללו באות מצד ה"יצרו אנסו"²² של היהודי המכסה על רצונו הפנימי, ובכדי לבלבל אותו מביא היצר ראיות מהתורה, ע"ד מה שפרעה טען (כנ"ל²³) "כי אותה אתם מבקשים"²⁴ (כלומר שטענתו של פרעה היא שכן הוא רצונם של בני ישראל, כביכול, ע"פ תורה!).

וכאמור, לא זקוקים כלל להסברות וראיות – כשיגשו לשאול אצל חולה ר"ל, מתי הוא חפץ בישועה ורפואה – ישמעו מה יענה. והרי מובן במל-שכן בנוגע לחולי הגלות של כלל ישראל – ש"לישועתך קוינו כל היום" פירושו שהישועה תבוא היום ממש.

ח. ובזה רואים ג"כ את המעלה של ילדים

21) סד, יא.

22) רמב"ם הל' גירושין פ"ב ה"כ.

כיון שלאחרי כל זה, כל ריבוי הפעולות בהפצת המעיינות חוצה עד עתה, ובריבוי הכי גדול, משיח עדיין לא בא – אולי יש מקום לומר (לכאורה), שעדיין נותר סוג ותחום מסויים ב"חוצה" שאליו ה"מעיינות" עדיין לא הגיעו עד עתה. ואולי זוהי המניעה האחרונה ל"אתי מר" (שבא כתוצאה מהפצת המעיינות חוצה).

ה. ועלתה בדעתי סברא – שישנו סוג אותיות הכתב – שבו עדיין לא הגיעו מעיינות תורת החסידות (ע"פ הידיעות שהגיעו לכאן):

עבור אנשים – ל"ע – שאין ביכולתם לראות ר"ל (בהיותם "סגי-נהור"²⁶), המציאו כתב מיוחד, שנקרא (בלשון המדינה) "בריי"ל", שבו אותיות הכתב בולטות, באופן שגם אדם שהוא סגי-נהור ר"ל, יכול למשש ולהרגיש באצבעותיו את האותיות, ועי"ז לדעת מה כתוב שם.

ומובן מאלי, שזהו מעמד ומצב גמור ד"חוצה", ויתירה מזה – "חוצה" שאין חוצה הימנה²⁷, כמובן מזה גופא – שלאחר כל ההשתדלויות ופעולות בהפצת המעיינות חוצה, שעל-ידם הגיעו בכל מקום (כנ"ל ס"ד), לא הגיעו (עד עתה) במקום זה.

ו. ועכשיו נתוסף חידוש, שבימים האחרונים הודפס ספר התניא ב"בריי"ל – שע"ז נפעל חידוש בהפצת המעיינות, שזה הגיע גם לסוג חדש ד"חוצה" (עבור "סגי-נהור")!

והגם שספר תניא זה לא הגיע לע"ע לכל בני השייכים לזה – הרי עצם הענין שישנה בעולם מציאות של ספר תניא ב"בריי"ל – זה גופא מביא את ה"מעין" דחסידות גם בסוג זה²⁸ ד"חוצה"; ונותן אפשרות שלמעיינות החסידות תה' גישה גם לאותם יהודים הנמצאים ר"ל במעמד ומצב זה, שבחיייהם תה' להם שייכות לתורת החסידות.

ז. [.] הנקודה העיקרית בכל האמור לעיל – הרי היא הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בפועל ממש. במילא – בין אם להאמור לעיל ישנה שייכות לזה, בין אם לאו – הרי עכשיו (לאחרי שכבר פעלו גם ענין זה בהפצת המעיינות חוצה) דבר ברור, שתיכף ומיד ממש צריכה כבר לבוא הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו! (משיחות ש"פ עקב, כ"ג מנ"א, מבה"ח אלול ה'תשנ"א – מונה, תרגום מאידית)

26) ראה ברכות נו, א. ירושלמי פאה פ"ה ה"ה. ב"ר פ"ל, ט. ויק"ד פל"ד, יג. ועוד. - נתבאר באוה"ת בראשית ה'תתרחל, ב. סה"מ תרס"ח ע' לב. המשך תער"ב ח"א ע' ערה. ח"ב ס"ע א"כד ואילך.
27) להעיר ממארז"ל דסומא חשוב כמו כו' נדרים סד, ב. ולהעיר גם מנדרים כ, א.
28) להעיר מתניא פל"ד (מג, ב): "ואף שאינו נותן אלא חומש הרי החומש מעלה עמו כל הארבע דות לה' כו' ובקרבות ה' כל החי עולה לה' ע"י בהמה אחת וכל הצומח ע"י עשרון סולת אחד בלול בשמן כו"י.

סיימו את כל הענינים ונשאר רק דבר אחד ויחידי

א. [.] כמדובר כמ"פ ובפרט לאחרונה, שכיון ש"אחכה לו בכל יום שיבוא"¹, וע"פ כל הסימנים הרי "הנה זה (משיח) בא"², לכן עסוקים כל הזמן במחשבה ודיבור אודות הגאולה, ומחפשים לקשר את כל הענינים דזמן זה עם הגאולה, והעבודה דבנ"י היא למהר את הגאולה.

ובענינו: "עקב" יש בו גם הפירוש³, שקאי על "עקב" בזמן – דרא דעקבתא דמשיחא, ובפרט עקבתא דעקבתא דמשיחא – הזמן בו אנו נמצאים עכשיו.

וע"ד שני פירושים הנ"ל ב"עקב" ישנם גם שני פירושים ב"עקב" בפירושו עקבתא דמשיחא⁴: (א) מלשון עקביים⁵, הדרגא הנמוכה ביותר. כשם שעקב הרגל הוא החלק הכי תחתון בגוף האדם, עד"ז דרא דעקבתא דמשיחא הוא הדור הכי תחתון במשך כל הדורות, שבו שורר בעולם חושך כפול ומכופל. וכמבואר בחז"ל⁶ הסימנים הבלתי רצויים על החושך דעקבתא דמשיחא (כ"בעקבות משיחא חוצפא יסגא" וכיו"ב). (ב) מלשון סוף ואחרית, שזה קאי על סוף ואחרית הגלות והימים, תיכף ומיד, ממש לפני ביאת המשיח⁷, כי כבר "כלו כל הקיצין" ועומדים מוכנים לגאולה.

ובפרט בדורנו זה ובזמננו זה, כמדובר כמ"פ, שכ"ק מו"ח אדמו"ר העיד והודיע, שכבר סיימו את כל הענינים, וסיימו גם "לצחצח את הכפתורים", והדבר היחידי שנשאר הוא – התנועה אחת של הקב"ה שיוציא את בני ישראל מהגלות ולהביאם אל ארץ הקודש... ולכן מבקשים וצועקים יהודים עוה"פ ועוה"פ – ועכשיו עוד יותר בתוקף מפעם – "עד מתי?!"... והחיבור של שני הפירושים הוא, שדוקא מצד זה שעקבתא דמשיחא הוא התחתון ביותר בבחינת עקביים (וצריך לעלות מזה מלמטה למעלה), מתגלית השלימות של ביאת המשיח בגאולה האמיתית והשלימה (מלמעלה למטה).

ועד שנעשה החיבור של שני הענינים יחד (שבתחתון ביותר של הגלות נהיית הגאולה – "גולה" בתוס' אל"ף⁸) – בבית המקדש השלישי, שהוא ג"כ בית המקדש המשולש (ע"ד

1) ובפרט לפי הפירוש ש"עקבתא דמשיחא" קאי על העקב של משיח, ובלשון חז"ל: "צפה לרגליו של משיח" (יל"ש עמוס בסופו (רמז תקמט)), שהנה משיח בא וכבר שומעים פעמיו של משיח (כפתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר).
2) ראה ויק"ר ספ"ב. ועוד. לקו"ת בהעלותך לה, ג. ובכ"מ. וראה שיחת ש"פ אחו"ק וש"פ אמור שנה זו (התוועדות תנש"א ח"ג ע' 177 ואילך; ע' 217 ואילך). וש"נ.
3) נוסח "אני מאמין" הנדפס בסידורים וכו'. וראה לקו"ש חכ"ג ע' 394.
4) שה"ש ב, ח ובשה"ר עה"פ.
5) אוה"ת ריש פרשתנו.
6) בהבא להלן, ראה גם "קובץ י"א ניסן שנת הפ"ט" אות סב.
7) ראה תניא פ"ב.
8) בסוף מס' סוטה. ועוד.

מוקדש לזכות
ורד שמחה בת שרה
להצלחה רבה בכל - בגשמיות וברוחניות
נרבת מהיטבאל יזמות

חוט המשולש⁹), שכולל הן את בית ראשון (שהי' בבחי' מלמעלה למטה¹⁰) והן בית שני (בבחי' מלמטה למעלה¹⁰), ובית נצח¹¹, בגאולה הנצחית שאין אחרי' גלות¹², כשיהי' שלימות הגילוי דעצמותו ית' בתחתונים¹³, ושלימות החיבור ד"אני לדודי ודודי לי", "כל מקום שנאמר לי אינו זז לעולם".

הכחות הגדולים ביותר וגם הזכות ואחריות הגדולה ביותר לבקש ולצעוק להקב"ה: "עד מתי"?!...

ב. ומזה ישנו גם לימוד בנוגע להחשבון צדק דחודש אלול – שצריך להיות במיוחד בנוגע להמצב ד"עקב", עקבתא דמשיחא:

יש בכוחו של יהודי לעורר עצמו ולעורר יהודים אחרים, ובעיקר לעורר כביכול את הקב"ה – ש"בוואו ונחשוב חשבוננו של עולם": לפי כל החשבונות (שהקב"ה הראה בתורתו ובהניסים שהוא עושה בעולם) ה' צריך הקב"ה כבר מזמן להביא את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו (כנ"ל), ובפרט בשנה זו, שלפי כל החשבונות והסימנים היא ה"שנה שמלך המשיח נתגלה בו"¹⁴ (כמדובר כמ"פ בחדשים האחרונים),

ובפרט בבואנו מ"שלושת השבועות", שבנ"י עסקו בלימוד הלכות בית המקדש (בית הבחירה), שע"ז אומר הקב"ה¹⁵ "אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקים בבנין הבית", ובפרט שהבית כבר עומד ובנוי למעלה, וצריך רק לרדת למטה¹⁶,

ונמצאים כבר לאחר חמשה עשר באב, ש"מכאן ואילך מאן דמוסיף יוסיף", "מחמשה עשר באב ואילך דמוסיף לילות על הימים לעסוק בתורה יוסיף חיים על חייו"¹⁷,

ונמצאים כבר (קרוב לסיום) שתי שבתות אחרי ט"ו באב, שע"י שמירת שתי שבתות הכלכתן מבטיחה התורה ש"מיד נגאלים"¹⁸,

ונוסף לזה הרי זו שבת מברכים חודש אלול, החודש שבו הקב"ה נמצא כ"מלך בשדה", "ואז¹⁹ רשאיין (ויכולים²⁰) כל מי שרוצה להקביל פניו, והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם",

ונוסף לזה – נמצאים אנו בבית הכנסת ובית המדרש ובית מעשים טובים, וביחד עם ציבור מישראל, ומכו"כ ציבורים (עשיריות) מישראל –

מקבל יהודי (במקום ובזמן זה) את הכחות הגדולים ביותר וגם את הזכות ואחריות הגדולה ביותר לבקש ולצעוק להקב"ה: "עד מתי"?!...

(9) קהלת ד, יב. 412 ואילך.

(10) ראה בארוכה לקו"ש ח"ט ע' 62 ואילך.

(11) זהר ח"א כח, א. ח"ג רכא, א. תקו"ז ת"ח.

(12) ראה מכילתא בשלח טו, א. תוד"ה ה"ג ונאמר – פסחים קטז, ב. ועוד.

(13) ראה תניא פל"ז (מו, א).

(14) יל"ש ישע"י רמז תצט.

(15) תנחומא צו יד. וראה בארוכה לקו"ש ח"ח ע' 107.

(16) אמר לבי ה'ש"ת (סה"מ ה'ש"ת ע' 107. ה'ש"ת ע' 285).

(17) פרש"י ותוס' סוכה מא, סע"א. ועוד.

(18) תענית בסופה ובפרש"י.

(19) שבת קיח, ב.

(20) לקו"ת ד"ה אני לדודי (פ' ראה לב, סע"א ואילך).

(21) ראה תניא פל"ז (מו, א).

(22) ראה תניא פל"ז (מו, א).

(23) ראה תניא פל"ז (מו, א).

(24) ראה תניא פל"ז (מו, א).

(25) ראה תניא פל"ז (מו, א).

*

אולי כעת, עם הדפסת ספר התניא בכתב "ברייל", הוסרה המניעה האחרונה ל"אתי מר"

ג. כיון שכבר סיימנו את כל הענינים ד"מעשינו ועבודתינו"²¹, ובמילא צועקים ותובעים "עד מתי" (כמדובר לעיל) – נשאלת מיד השאלה המרעישת: כיון שכבר סיימנו את כל הענינים – כיצד יתכן, אם-כן, שמשיח צדקנו עדיין לא בא?!...

ד. ואולי יש לומר:

ידועה אגרת הבעש"ט²² בה הוא מוסר את מענה מלך המשיח על השאלה (דהבעש"ט) "אימתי אתי מר" – "לכשיפוצו מעינותיך חוצה". זאת אומרת שביאת המשיח תלוי' בהפצת המעיינות חוצה, שמעיינות תורת החסידות יופצו ויגיעו עד ב"חוצה" – בפרטים הכי חיצוניים והכי רחוקים ביותר דהבריאה.

כיון שלאחרי ריבוי הפעולות דרבתינו נשיאינו עד עתה בהפצת המעיינות חוצה, ובריבוי הכי גדול, עד בכל חוגי ישראל (כדלקמן) משיח עדיין לא בא – מסתבר אולי לומר, שישנו עוד סוג יהודים שאליהם הפצת המעיינות עדיין לא הגיעה, כדלקמן.

לא צריכים להאריך עד כמה רבותינו נשיאינו במשך הדורות פעלו בהפצת המעיינות חוצה – כיון שכל אחד יכול לראות זאת,

החל מגילוי תורת החסידות ע"י הבעש"ט, ואח"כ – ההוספה שנתוספה בזה מדור לדור ע"י רבותינו נשיאינו, עד לדורנו זה, שבו העבודה דהפצת המעיינות חוצה התרחבה – ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (ובפרט אחרי בואו לחצי כדור התחתון) – באופן נעלה יותר לגבי כפי שהי' לפניו:

נוסף על כל הביאורים והסברים וכו' בפנימיות התורה שנתוספו בדורנו זה (מיוסד על הכללים דפנימיות התורה שניתנו לפני זה²³), נעשתה הפצת המעיינות חוצה²⁴ באופן שמקיף וחודר את חוגי היהדות הרחבים ביותר בכל מקום, יהודים מכל הסוגים והפצה בכל קצוי תבל, בכל חלקי וקצות העולם. כולל ובמיוחד – ע"י התרגום של ענינים בחסידות ללשונות דאומות העולם, שמאפשר את הגישה אליהם לכל אחד²⁵;

וע"י כל הנ"ל – הגיעו מעיינות תורת החסידות לכל סוג (עכ"פ) מבני" ב"חוצה", עד גם "חוצה" שאין חוצה הימנה, באופן שכל יהודי – באיזה מקום ודרגא שיהי' – יש לו (עכ"פ) הכח והיכולת (אפילו אם לעת-עתה עדיין אין לו שייכות גלוי' לזה) להשתייך ולהתקשר למעיינות החסידות בחיי עצמו.

(21) ראה תניא רפל"ז.

(22) נדפס בכש"ט בתחילתו. ובכ"מ.

(23) ע"ד שהוא בכללות התורה - כמארז"ל "כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש הכל ניתן למשה מסיני" (ראה מגילה יט, ב. ירושלמי פאה פ"ב ה"ד. שמור"ד רפמ"ז. ועוד). ומבואר במק"א, שבמ"ת ניתנו למשה כללי התורה, וה"תלמיד ותיק מגלה פרטי הדבר,

(24) ושני הענינים תלויים זה בזה - כי דוקא ע"י הביאורים וכו' בתורת החסידות שנתגלו בדורנו זה, ישנו הכח להפיץ המעיינות בכל מקום ובכל דרגא, עד בחוצה שאין חוצה הימנו.

(25) ראה לקו"ש חל"ז ע' 43 ואילך. וש"נ.

המיוסדים וכלולים (בהעלם) בהתורה שניתנה למשה מסיני" (ראה לקו"ש ח"ט ע' 252 ואילך. וש"נ).

(24) ושני הענינים תלויים זה בזה - כי דוקא ע"י הביאורים וכו' בתורת החסידות שנתגלו בדורנו זה, ישנו הכח להפיץ המעיינות בכל מקום ובכל דרגא, עד בחוצה שאין חוצה הימנו.

(25) ראה לקו"ש חל"ז ע' 43 ואילך. וש"נ.

(26) ראה לקו"ש חל"ז ע' 43 ואילך. וש"נ.

(27) ראה לקו"ש חל"ז ע' 43 ואילך. וש"נ.

(28) ראה לקו"ש חל"ז ע' 43 ואילך. וש"נ.

(29) ראה לקו"ש חל"ז ע' 43 ואילך. וש"נ.

(30) ראה לקו"ש חל"ז ע' 43 ואילך. וש"נ.

(31) ראה לקו"ש חל"ז ע' 43 ואילך. וש"נ.

(32) ראה לקו"ש חל"ז ע' 43 ואילך. וש"נ.